

- ⌚ REFERITOR LA DOSARUL NR.2/P/2012
- ⌚ al Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii

Către,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE A ROMÂNIEI

COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI

- ⌚ Subsemnatul Roman Florin-Trăienuț, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad,
- ⌚ În temeiul art.299,300 și 302 Cod proc. civ.
- ⌚ declar

R E C U R S

împotriva hotărârii nr.5 P pronunțată la data de 02 mai 2012 în dosarul nr.2/P/2012 de către Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a fost dispusă aplicarea față de subsemnatul a sancțiunii disciplinare prev. de disp. art.100 lit. b) din Legea nr. 303/2004, republicată, constând în diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 10% pe o perioadă de 3 luni, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 , republicată și modificată prin Legea nr. 36/2011 (fapta din 24 ianuarie 2012).

Vă solicit respectuos ca în temeiul disp. art.304 pct.7 și 9 Cod proc.civ. să admiteți recursul, să desființați hotărârea atacată și să dispuneți respingerea integrală a acțiunii disciplinare exercitată împotriva subsemnatului de către Comisia de disciplină pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

În motivarea hotărârii Secția reține că, prin apariția subsemnatului în spațiul public (intervenția din 24 ianuarie de la postul de televiziune Antena 3) și prin conținutul mesajului, am încălcat interdicția prevăzută de art.104 din Legea nr.161/2003, care stipulează că magistraților le este interzisă orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă, ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia. Secția mai reține că susținerile subsemnatului constituie manifestări de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul funcției de magistrat, în sensul prevăzut de art.104 din Legea nr.161/2003, întrucât pune la îndoială nu doar experiența, ci și pregătirea profesională a corpului magistraților. Secția a mai reținut în cuprinsul hotărârii că subsemnatul am încălcat dispozițiile art.17 și 18 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, potrivit cărora judecătorii și procurorii au obligația să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate, fiindu-le interzisă orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia.

MOTIVE DE RECURS:

(...) Secția pentru procurori a C.S.M. a interpretat greșit în partea expozitivă a hotărârii latura obiectivă a abaterii disciplinare pentru care a dispus sancționarea subsemnatului.(...)

Urmarea imediată. Intervenția mea din 24 ianuarie de la Antena 3 TV, în contextul socio-politico-economic de la data respectivă, nu a reprezentat o manifestare contrară demnității funcției de magistrat, și nici de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acestei funcții. Dimpotrivă, intervenția respectivă a reprezentat o manifestare conformă cu demnitatea funcției de magistrat. Totodată, **prin acea intervenție am întărit prestigiul Justiției și încă în mod considerabil.**

DEZVOLTAREA MOTIVELOR DE RECURS:

Afirmațiile de mai sus se bazează pe următoarele împrejurări:

(...) În intervenția mea din 24 ianuarie de la Antena 3 TV **nu am făcut altceva decât să enunț Adevărul**, să exprim aspecte reale cunoscute de toți cetățenii României (trisme), în virtutea art.29 din Constituția României (libertatea de conștiință) și art.30 din aceeași Constituție a României (**libertatea de exprimare**). Am făcut **doar afirmații cu caracter general**, nu am nominalizat vreo persoană. Un EXEMPLU relevant: Președintele Asociației Foștilor Deținuți Comuniști din România, dl. Octav Djoza, mi-a spus personal, în 25 aprilie 2012: „Domnule procuror, vă rog să mă credeți, în timp ce eram supus torturilor psihice și fizice de către securiștii comuniști, nu am simțit o umilință mai mare decât cea pe care am încercat-o în ultimii doi ani din partea Guvernului Boc”. De altfel, **însăși demiterea imediat ulterioară a Guvernului pe care l-am criticat este o probă că am avut dreptate.**

Pe de altă parte, virulența limbajului pe care l-am adoptat provine din virulența adevărului.

a).Argument socio-juridic: Și în **comunicatul comun al Asociației Magistratilor din România și al Asociației Procurorilor din România** din data de 21.01.2012 (comunicat depus la dosar, care de altfel mi-a consolidat hotărârea de a transmite mesajul din 24.01.2012) este folosit un limbaj la fel de virulent la adresa executivului și a întregii clase politice românești de atunci.

Exemple: „magistrații sunt învinovați în mod constant pentru insuccesele clasei politice românești, iar imaginea lor este folosită ca scuză suficientă pentru orice **abuz politic asupra justiției**”; „**lipsa de voință politică** n-a avut alt rezultat decât ignorarea și adâncirea acestor probleme”; „executivul a nesocotit hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, dând astfel un **exemplu negativ** întregii societăți și manifestând un **dispreț total față de actul de justiție**”.

b).Argument teologico-filosofic: „**Hristos** nu se arată idealist în grăirile sale. Lucrurilor le spune pe nume: curvă, curvie... Pe regele Irod Antipa îl face <<**vulpe vicleană**>>. Mai-marilor Bisericii le spune <<**șerpi, pui de năpârci**>>. Pe afaceriști în scoate afară din templu, cu biciul. Niciodată nu edulcorează, nu îndulcește și nu recurge la perifraze, la eufemisme. Adevărul în toată asprimea și virulența lui. Ca pe masa de operație, ca la picioarele eșafodului. Nici un vâl, nici o iluzie, nici o cocoloșire. Pentru că **numai având**

realitatea crudă în față ne putem cutremura și o putem părăsi, transfigurând-o” (Nicolae Steinhardt, Jurnalul Fericirii).

Poate cineva susține că Iisus Hristos, întemeietorul „religiei iubirii”, s-a manifestat contrar demnității „funcției” de Judecător Suprem, de Fiu al lui Dumnezeu și de Persoană a Sfintei Treimi? Sau că prin limbajul și manifestările Sale a afectat imparțialitatea și prestigiul acestor „funcții”? Desigur, Hristos era virulent în limbaj nu din răutate, ci din dorința de a trezi conștiințe. Aceasta a fost și intenția subsemnatului.

c). Argument istorico-literar: Și marele nostru poet național, uzitând același limbaj virulent, zice, mereu actual, în Scrisoarea a III-a:

„Prea v-ați arătat arama sfâșiind această țară,
Prea făcurăți neamul nostru de rușine și ocară,
Prea v-ați bătut joc de limbă, de străbuni și obicei,
Ca să nu s-arate-odată ce sunteți - niște **mișei** !”

X

Consider că pentru a fi întrunită **LATURA OBIECTIVĂ** a abaterii disciplinare reținute de Secție, **declarația publică a unui magistrat trebuie să influențeze în mod negativ activitatea sa de la locul de muncă**, adică opiniile sale personale exprimate public să afecteze imparțialitatea, demnitatea și prestigiul funcției sale magistrat cel puțin într-o sigură cauză dintre cele pe care le-a soluționat. Și, bineînțeles, să fie dovedită această încălcare.

O asemenea interpretare se regăsește inclusiv în **Hotărârea CEDO** în cauza Albayrak Actaş contra Turciei (cererea nr.38406/97 din 31.01.2008) – depusă la dosar, din care rezultă că „Petentul (judecător-n.s.) s-a adresat Curții invocând încălcarea art.10 (libertatea de exprimare) și art.14 (interdicția discriminării). Cu privire la pretinsa încălcare a art.10: Curtea a constatat că există o ingerință în dreptul petentului la liberă exprimare, că această ingerință era prevăzută în lege și urmărea un scop legitim, respectiv asigurarea imparțialității justiției. **În speță, Curtea a observat însă că nici în deciziile autorităților naționale (Consiliul Superior al Judecătorilor și Procurorilor din Turcia- n.s.), nici în observațiile trimise de Guvern Curții, nu s-a indicat clar și precis ce anume i se impută petentului și cum se face dovada acuzațiilor, iar din actele aflate la dispoziția Curții nu rezultă lipsa de imparțialitate a petentului în perioada în care a fost judecător. În concluzie, Curtea constatând că ingerința în dreptul la liberă exprimare nu a fost motivată convingător, a concluzionat că nu era necesară într-o societate democratică, motiv pentru care a decis că a fost încălcat art.10”.**

Ori în prezenta cauză la dosar nu există (și nu ar avea cum să existe) nici o dovadă că prin exprimarea publică a convingerilor mele personale aş fi încălcat imparțialitatea și prestigiul funcției de magistrat în activitatea specifică acestei funcții. **Dimpotrivă, există probe că nu am încălcat niciodată imparțialitatea și prestigiul funcției de magistrat. Exemple:**

a).adresa nr.26/30.01.2012 a Asociației Magistratilor din România (emisă ca urmare a sesizării CSM, aflată la dosar), în care se arată: „**DL. procuror Roman Florin este un adevărat profesionist, un filizof al dreptului, un spirit elevat, o conștiință trează care vibrează la realitățile lumii în care trăim legate de neîmplinirile, frustrările și tratamentele jignitoare la care justiția a fost, ani de-a rândul, supusă chiar de către conducătorii țării, exponenți ai executivului...**”

b).comunicatul din 27.01.2012 al Asociației Procurorilor din România (emis ca urmare a sesizării CSM, aflat la dosar), în care se arată referitor la declarațiile mele-

obiect al prezentei cauze: „**Magistrații nu trăiesc într-o lume paralelă cu cea reală. Limitările impuse de statutul magistratului nu pot afecta exercitarea unor drepturi fundamentale.**”

c). articolul din ziarul Glasul Aradului din 27.01.2012 (aflat la dosar), în care mai mulți lideri sindicali din Arad exprimă aceeași idee, cu privire la declarațiile mele-obiect al cauzei.

d). memoriul formulat și trimis la CSM de către 9 colegi de-ai mei, magistrați din Arad (8 procurori și un judecător), aflat la dosar, din care citez: „În percepția noastră, **opiniile exprimate de colegul nostru nu au influențat de altfel niciodată în mod negativ modul în care își desfășoară activitatea ca procuror** în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad. În activitatea sa d-nul procuror Florin Roman a eliminat acei factori ce i-ar fi putut împiedica judecata corectă, a recunoscut și conștientizat orice sursă internă, personală, care ar fi putut influența o judecată obiectivă”. **„Considerăm, ca și colegi, că d-nul Florin Roman este un magistrat integru, un om bun și corect, iar aceste calități, în bună măsură, au stat la baza luărilor sale de poziție publice, care nu trebuie izolate de contextul în care au fost exprimate”.**

e). procesul-verbal privind evaluarea activității profesionale a subsemnatului pentru anul 2011 (anexat prezentului memoriu), în care, la rubrica din capitolul III litera c), denumită „Imparțialitatea”, membrii Comisiei de evaluare au menționat: **„S-a respectat de către procuror principiul imparțialității”.**

Am invocat în apărare art.29 din Constituția României (libertatea de conștiință) și art.30 din aceeași Constituție a României (libertatea de exprimare), precum și speța CEDO menționată mai sus, am depus la dosar, ca probe și adresa, comunicatul, articolul și memoriul menționate mai sus, dar Secția pentru procurori a C.S.M. a ignorat toate aceste aspecte și probe, încălcând astfel inclusiv jurisprudența CEDO.

În motivarea hotărârii atacate, Secția pentru procurori a C.S.M. **a făcut doar aprecieri cu caracter general, care țin de filosofia dreptului** (definirea „imparțialității” funcției de magistrat, definirea „prestigiului” funcției de procuror, definirea „demnității” acestei funcții etc.), **fără însă a arăta în mod concret cum subsemnatul am prejudiciat imaginea justiției.** Asemenea definiții sunt susceptibile de interpretări diverse și diferite în domeniul filosofiei, care rămâne totuși o știință speculativă. Spre exemplu, la filele 6 jos- 7 sus ale hotărârii atacate se arată că „prestigiul funcției de procuror izvorăște din prestigiul justiției, ca serviciu public”. Există însă și alte opinii avizate, care susțin că prestigiul unei funcții publice și prestigiul instituției deservite de această funcție sunt complementare și interdependente, fără a izvorî una din alta. (A se vedea Platon – Republica, E. Kant – Critica rațiunii practice)

Sub un prim aspect, constituie abaterea disciplinară reglementată de art. 99 lit. a din Legea nr. 303/2004, în formularea în vigoare la data de 24 ianuarie 2012, **„încălcarea prevederilor legale** referitoare la declarațiile de avere, declarațiile de interese, incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii”, text ce exclude aprioric, expres, ca și conținut al acesteia, nerespectarea altor prescripții, norme ori reguli care nu au fost reglementate prin acte normative, adoptate de legiuitor sau de substitutul acestuia.

În acest sens, **din sfera „prevederilor legale” nu fac parte și normele edictate de Consiliul Superior al Magistraturii cum sunt cele cuprinse în Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, așa încât, „de plano”, înfrângerea lor nu realizează latura obiectivă a abaterii disciplinare reglementate de art. 99 lit. a din Legea nr. 303/2004, referirile la încălcarea dispozițiilor art.**

17 și 18 din Codul deontologic al celor două categorii de magistrați, de scaun și de parchet, fiind lipsite de relevanță sub aspectul existenței acesteia.

Așadar, includerea acestora în sfera dispozițiilor legale, prin trimiterea făcută în paragraful doi, pagina 6, din hotărârea secției, este greșită, Consiliul Superior al Magistraturii neavând, prin lege, aptitudinea de a emite norme legale.

Pe de altă parte, pentru a se reține existența faptei trebuie dovedită cu certitudine lezarea demnității funcției sau lezarea imparțialității ori prestigiului acesteia, prin conduita reproșată magistratului.

Numai în condițiile în care producerea consecinței vătămătoare pentru demnitatea, imparțialitatea ori prestigiul funcției de magistrat a fost pe deplin demonstrată, subzistă abaterea disciplinară reglementată în vechiul text-art. 99 lit. a din Legea nr. 303/2004 cu trimitere la art. 104 din Legea nr. 161/2003-, latura obiectivă a acesteia presupunând, prin definiție, acțiunea, rezultatul prevăzut de lege și raportul de cauzalitate dintre cele două componente.

Interdicția vizează explicit „manifestările contrare demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia.”

Or, nici Inspekția Judiciară și nici Secția pentru procurori din cadrul CSM nu au dovedit, în concret, raportat la speța concretă, că valorile ocrotite de lege – demnitatea, imparțialitatea și prestigiul funcției de magistrat- au fost în vreun fel lezate sau, cel puțin, susceptibile de a fi afectate, prin afirmațiile făcute, **consecința fiind dedusă „in abstracto”, fără a ține cont de realitățile faptice, respectiv de rezonanța, covârșitor pozitivă, în spațiul public, a acestora.**

Definițiile cu care se operează în cuprinsul hotărârii de sancționare sunt esențial corecte însă tributare unui unghi de vedere greșit.

Astfel, este adevărat că „prestigiul poate fi definit ca fiind autoritatea morală, considerația, importanța de care se bucură cineva,” însă el este immanent persoanei și nu funcției. Așa cum „omul sfîntește locul”, tot el înobilează funcția pe care o deține. Prin urmare, în judecarea acestei chestiuni, trebuie să se pornească de la om înspre funcție și nu invers, calitățile și caracterul persoanei fiind definitorii pentru prestigiul oricărei funcții, inclusiv a celei de magistrat.

În acest context, Consiliul Superior al Magistraturii introduce o ficțiune caracteristică unei societăți utopice, din nefericire frecvent contrazisă de realitățile societății românești, prestigiul funcției de magistrat fiind văzut ca un „dat” al acesteia, iar criticile formulate la adresa sistemului afectând, în concepția acestui for, în mod automat, și considerația de care se bucură, prin excelență, această funcție.

Experiența, bunul simț și realitatea cotidiană au demonstrat însă că numai omul, ca individ, este acela care consolidează prestigiul funcției, susținerea potrivit căreia funcția este cea care consacră imaginea unei persoane fiind principal greșită.

Pe de altă parte, o altă teză promovată în motivarea hotărârii de sancționare, aceea conform căreia prestigiul justiției, ca serviciu public, generează prestigiul funcției de procuror, presupune, „ab initio”, determinarea

concretă a cauzei: prestigiul justiției, în vederea stabilirii întinderii efectului: prestigiul funcției de procuror.

În acest context trebuie judecat impactul afirmațiilor proprii și comensurat efectul acestora asupra prestigiului justiției, în raport de reacțiile concrete ale societății.

Din acest punct de vedere, **evaluarea pozițiilor și opiniilor formulate de subsemnatul relevă o receptare favorabilă a mesajului conținut în susținerile exprimate personal în spațiul public, împrejurare ce demonstrează că prestigiul justiției nu a fost afectat cu nimic.**

În concluzie, în logica raționamentului Consiliului Superior al Magistraturii, nu a fost lezat nici prestigiul funcției de magistrat.

În egală măsură, argumentele invocate rămân valabile și în ce privește diminuarea demnității funcției, câtă vreme, chiar în accepțiunea Consiliului Superior al Magistraturii, cele două concepte-prestigiul și demnitatea funcției, deși nu se suprapun nu pot fi disociate complet (pagina 7, paragraful 7 din hotărâre).

În mod generic și fără suport, **Consiliul Superior al Magistraturii a conchis că există o urmare** a afirmațiilor făcute de subsemnatul, constând în „deteriorarea încrederii și a respectului opiniei publice față de funcția de magistrat, cu consecința afectării imaginii justiției, ca sistem și serviciu public”.

Dacă ar fi așa, atunci **se naște întrebarea legitimă cum se explică reacțiile și exprimările, atât publice, cât și personale, de apreciere, susținere și încurajare** (ce vor fi detaliate mai jos), aspect ce probează, fără echivoc, o evaluare pozitivă a omului, a magistratului și a atitudinii sale, dar și o notă de considerație față de funcția persoanei care a adoptat un asemenea comportament, **de natură a întări inclusiv prestigiul justiției.**

Din aceeași perspectivă, este de observat că societatea, prin segmentul ei cel mai activ, a perceput corect esența mesajului transmis, îmbrăcat chiar într-un limbaj frust, dur terminologic, însă îndreptățit de in justiția socială evidentă cu care era agresat principalul beneficiar al acestui serviciu public-cetățeanul.

În plus, în aceeași judecată de bun simț juridic, mai trebuie rezolvată o chestiune de principiu, dublată de o altă îndoială legitimă: **exprimarea unor chestiuni ce țin de adevăr, realitate și bun simț moral afectează prestigiul justiției numai pentru că sunt exprimate de un magistrat, exclusiv în virtutea funcției deținute ?** Ar fi interesant de stabilit, în ipoteza unui răspuns afirmativ, cum funcționează această regulă în cazul persoanelor care ocupă demnități publice.

Un răspuns afirmativ ar fi însă inacceptabil pentru o societate democratică, bazată pe supremația dreptului, în care misiunea fundamentală a magistratului este aceea de a apăra adevărul, legea și cetatea.

Așa fiind, socot că **de natură a afecta prestigiul justiției și funcția de magistrat nu poate fi exprimarea unei poziții publice împotriva fraudei, furtului, a irosirii banului public** (fenomene ce au dobândit o extensie de nesuportat pentru o societate și o cultură milenară, ele fiind semnalate de presă,

cetățeni, verificările ulterioare efectuate la nivelul unor instituții publice etc, deja lucruri comune în conștiința publică), **ci pasivitatea în combaterea lor, lipsa de reacție a organelor competente să acționeze.**

(...)

URMAREA IMEDIATĂ a declarațiilor subsemnatului care fac obiectul prezentei cauze. În zilele ulterioare datei de 24 ianuarie 2012 numele meu a fost scandat de către sute de cetățeni în Piața Primăriei din Arad și în Piața Catedralei din Timișoara. Cetățenii au făcut referire și la funcția mea de procuror: „Cinste lui, cinste lui, cinste procurorului !” De asemenea, am primit sute de mesaje de felicitare și de încurajare din întreaga țară, pe internet, prin apeluri și sms-uri pe telefonul mobil și prin apeluri pe telefonul fix, de la oameni simpli până la membri ai Academiei Române, inclusiv de la colegi procurori și judecători din țară, care m-au îndemnat “să continui lupta”, rugându-mă să-i înțeleg că ei nu mă pot susține decât din umbră, deoarece au copii de crescut și rate la bănci.

Am primit felicitări și încurajări de la polițiști, jandarmi, comisari ai Gărzii Financiare, directori de instituții, scriitori- membri ai Uniunii Scriitorilor din România, lideri de sindicat, lideri ai protestatarilor din Arad, București, Sibiu, Bistrița etc., preoți, profesori universitari, avocați, jurisconsulți, notari, executori judecătorești, grefieri, militari, veterani de război, foști deținuți politici, primari, oameni de afaceri, ziariști, revoluționari din Arad, pastori de diverse confesiuni creștine, artiști, ingineri, medici, foști profesori de-ai mei, foști colegi de liceu și de facultate, studenți, pensionari, muncitori, țărani, șomeri, precum și de la unii membri ai diasporei (din Spania, Italia și Belgia). **M-au felicitat, printre alte personalități, doamna judecător Viorica Costiniu** (președintele de onoare al AMR), **academicianul Iuliu Muntean**, domnul **Marius Oprea** (președintele Centrului de Investigare a Crimelor Comunismului din România), doamna **Argentina Galeriu** (văduva Părintelui Galeriu), domnul **Ciprian Galeriu** (fiul Părintelui Galeriu), **lt.(r) Alexandru Gheorghe**, doamna **Nicoleta Eremia** (văduva generalului-erou Ion Eremia – fost ministru adjunct al Apărării). Nu în ultimul rând, am primit felicitări de la **mama mea** și de la **ambii mei diriginți din liceu.**

Totodată, ca urmare a intervențiilor din 24 și din 31 ianuarie de la Antena 3 TV în mass-media au apărut mai multe **articole laudative** la adresa mea. Iată doar **câteva exemple:**

<http://www.luju.ro/magistrati/parchete/mesajul-unui-procuror-protestatar-catre-colegii-sai-magistrati-si-catre-politisti->

<http://www.luju.ro/institutii/csm/exclusiv-actiune-disciplinara-cu-iz-politic-a-csm-impotriva-procurorului-florin-roman-de-la-pt-arad>

<http://lorylex.wordpress.com/2012/01/27/primul-magistrat-care-are-curajul-sa-reclame-enorma-coruptie-din-justitie/>

saccsiv.wordpress.com/.../prigonirea-unui-procuror-ortodox-procurorul-florin-roman-isi-face-publica-apararea-in-fata-acuzelor-aduse-de- www.mediafax.ro/.../un-procuror-aradean-anchetat-de-csm-a-dat-declaratii-in-versuri-9192688

De asemenea, după intervenția mea de la Antena 3 TV din 24 ianuarie 2012 și până în prezent, **am fost recunoscut și felicitat adeseori pe stradă**, în Arad și în orașul meu natal (Sebiș, jud. Arad), pe tren și pe stradă, în București (cu ocazia deplasărilor la CSM), dar și în alte orașe în care am fost în ultimile

luni (Turda, Drobeta-Turnu-Severin, Buzău, Târgu-Ocna, Timișoara). Am primit felicitări și încurajări să continui lupta până și în incintele bisericilor pe care le frecventez (biserica Mănăstirii Arad-Gai, Catedrala Ortodoxă Arad, bisericile din orașul Sebiș, jud. Arad), atât de la preoți și preotese, cât și de la enoriași. Am fost felicitat chiar și de către un inculpat pe care l-am trimis în judecată, în birou, cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală. **Dar cel mai impresionant mesaj pe care l-am primit a fost următorul: O doamnă notar din Arad (Marcela Balaș) mi-a spus că tatăl dumneaei se află în spital, conectat la aparate, și i-a explicat că „dacă ar avea posibilitatea să se deconecteze de la aparate pentru o jumătate de oră, ar folosi acea jumătate de oră ca să le strângă mâna și să-i felicite pe locotenentul Alexandru și pe procurorul Roman”.**

Totodată, ca urmare a intervenției mele de la Antena 3 TV din 24 ianuarie 2012 am fost invitat, onorând invitațiile, la diverse evenimente în țară. Exemple: la aniversarea lt.(r) Alexandru Gheorghe (Turda, 17 martie 2012), la Ședința anuală a avocaților din Baroul Mehedinți, ocazie cu care mi-am lansat ultima carte (Drobeta-Turnu-Severin, 2 martie 2012). Urmează să răspund unor noi invitații. Mai mulți membri ai unor **instituții** cum ar fi Centrul Național de Investigare a Crimelor Comunismului, Filarmonica Arad, Asociația 21 Decembrie 1989 Arad, Editura Mirador Arad, dar și unii **simpli cetățeni**, au intenționat să transmită CSM **memorii în susținerea mea**, dar le-am spus că nu e cazul, deoarece am suficiente probe la dosar prin care să probez că am întărit, nu am afectat prestigiul Justiției. **Asociația Magistraților din România, dar și mai mulți avocați din țară** (de ex. din Arad, București, Drobeta-Turnu-Severin, Bacău etc.) **și-au exprimat dorința de a mă reprezenta în prezenta cauză.**

Am depus deja la dosar mai multe probe în susținerea celor afirmate mai sus:

1. Hotărârea comună a Asociației Magistraților din România și a Asociației Procurorilor din România din 21.01.2012;
2. Adresa Asociației Magistraților din România nr.26/30.01.2012;
3. Comunicatul Asociației Procurorilor din România din 30.01.2012;
4. pozițiile sindicatelor și societății civile exprimate în mass-media;
5. fotocopia paginii descărcate de pe internet de la adresa <http://atitudini.com/parintele-justin-avem-nevoie-sa-ni-se-faca-dor-de-neam-dor-de-Dumnezeu> (Interviu cu Părintele Justin Pârnu, realizat de monahia Fotini la 25 ianuarie 2012).
6. primele reacții la intervenția din 24 ianuarie 2012 de la Antena3 TV, extrase de pe site-ul „Lumea justiției.ro”, site pe care au fost trimise 122 de mesaje și voturi favorabile intervenției mele și doar 6 mesaje și voturi contra.
7. memoriul trimis la CSM de către 9 magistrați din Arad, în cuprinsul căruia colegii mei au arătat că și ei consideră că nu am afectat imparțialitatea și prestigiul funcției de magistrat.
- 8-9. două cărți pe care le-am publicat în 2010 și respectiv 2012, din care rezultă onestitatea mesajului meu public.

La prezentul memoriu mai anexe, ca probe suplimentare în susținerea afirmațiilor mele, următoarele înscrisuri:

1. fotocopiile articolelor publicate în numerele din 3 și 6 februarie 2012 ale ziarului “Glasul Aradului”, din care rezultă atitudinea publică a domnului Dumitru Cismaru (membru C.S.M. la data respectivă), de **solidarizare cu subsemnatul** în ceea ce privește intervenția subsemnatului care face obiectul prezentei cauze – 3 file;
2. fotocopiile unor **mesaje de felicitare** pe care le-am primit pe telefonul mobil personal după intervențiile mele de la postul TV Antena 3 – 16 file
3. fotocopia paginii descărcate de pe internet de la adresa <http://www.newsar.ro/stiri-arad/protestatarii-aradeni>-nemulțumiti-de-sanctionarea-..., din care rezultă poziția publică a cetățenilor arădeni care au protestat în ianuarie-februarie 2012 în fața Palatului Administrativ din Arad, poziție de nemulțumire față de sancționarea disciplinară a subsemnatului de către Secția pentru procurori a CSM, prin care se arată, printre altele: „**Magistratul arădean Florin Roman va avea în continuare toată admirația și susținerea noastră**”. – o filă
4. fotocopia paginii descărcate de pe internet de la adresa <http://saccsiv.wordpress.com/2012/04/05/prigonirea-unui-procuror-ortodox-...>, care conține **mai multe mesaje de admirație** față de atitudinea publică a subsemnatului – 4 file

Deși aș mai putea aduce nenumărate probe, consider că nu este cazul și cred că și Dumneavoastră considerați la fel.

Ținând cont de rezonanța mediatică de amploare a prezentei cauze, mă constitui parte civilă cu suma de 2.000 (două mii) lei, reprezentând daune morale.

CONCLUZII:

În considerarea motivelor dezvoltate mai sus,

Vă solicit respectuos ca în temeiul disp. art.304 pct.7 și 9 Cod proc.civ.:

1.să admiteți recursul;

2.să desființați hotărârea atacată (nr.5 P din 02 mai 2012 a Secției pentru procurori a C.S.M.)

3.să dispuneți respingerea integrală a acțiunii disciplinare formulate de Comisia de disciplină pentru procurori a C.S.M., întrucât nu am comis nici o abatere disciplinară ci, dimpotrivă, AM ÎNTĂRIT PRESTIGIUL JUSTIȚIEI ROMÂNE.

4.să dispuneți obligarea statului român la plata către subsemnatul a sumei de 2.000 (două mii) lei, reprezentând daune morale.

P.S. : Îmi cer iertare pentru lipsa de modestie manifestată în prezentul memoriu, dar este vorba de un memoriu în apărare.

Arad,
27 septembrie 2012

**Cu respect și considerație,
RECURENT,
Florin T. Roman**